Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35145
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

adiuuenũ. ut qd̃ possibilitas nr̃a non
obtinet eis nobis intercessiõe doneť. P.
In. ij. vs. añ. Iurauit dn̄s. Cũ reliqs.
Ad magt. añ. Tua sunt hec xpe opera
qui scos tuos ita glificas ut eas dignita
tis glam in eis pire miracul' facias tu in
signes eugij pducatores aliũ celestiũ am
mirabili figura pfignasti hys namq; ce
leste munus collocatũ glosis idicis es dig
natus ostendere hinc laus hic gla tibi resa
net in secula. In suff. ayaurij mr̃. añ.
O vere sũ milites thebei fortes i agone
fidei cõstantes in deuotõe spei ferentes
in dilectõe dei terrena despicẽtes celestia
cõtemplãtes o q̃ pciosa mors scõr̃ que vi
tam meruit angloꝝ q̃ pclara mrũ gloria
q̃ michil metuit hostiũ cuneos de quorũ
collegio dux fuit ayaurij cõstans i pas
sione socius celestis milicie municeps fis
est etiũ regni particeps Orõ. Hsit nõ
qs dne scõr̃ mrũ tuoꝝ ayaurij et so